

Lucie heeft altijd een **crisiskaart** op zak. Hierin staat wie je kunt bellen en hoe je haar kunt benaderen als ze in crisis is.

De **wijk GGD'er** kent Lucie. Als hij via bewoners of professionals meldingen over Lucies gedrag ontvangt, probeert hij een praatje met haar te maken.

2 x per maand ziet Lucie haar **maatje van Humanitas**. Ze gaan meestal samen thee drinken en haar maatje helpt haar met de administratie.

Lucie, 23 jaar. Raakt als gevolg van hallucinaties soms ernstig ontregeld. Gevolg kan zijn paranoïde en psychose.

Het gaat goed met Lucie. Als ervaringsdeskundige vertelt ze bij een **buurtdialoog** over haar situatie. Bewoners leren haar kennen. Bevorderen begrip voor elkaar.

Lucie heeft een crisis en schreeuwt op straat dat het leven geen zin heeft. Een omstander belt 112. Via GGZ Crisisdienst komt de **psycholance** deze brengt Lucie na triage na een zorginstelling voor een korte opname.

Martien loopt binnen bij het **zelfregiecentrum** van het Leger des Heils. Zij schakelen met het **regieteam van crisisvoorzieningen maats. zorg**. Martien wordt acuut 14 dagen opgevangen. In die periode wordt de juiste hulp in gang gezet.

Martien kan in Maastricht tijdelijk bij een familielid wonen zonder dat deze gekort wordt op zijn uitkering. Martien heeft een dak boven zijn hoofd. (**Grijs wonen**).

Een **vrijwilliger** helpt Martien bij zijn administratie.

Martien, 53 jaar. Sinds twee jaar gescheiden. Verliest zijn baan. Drinkt steeds meer. Kan zijn huur niet meer betalen. Hij wordt door zijn particuliere verhuurder op straat gezet.

Martien krijgt hulp om van zijn drankverslaving af te komen. Doordat hij weer **werk en structuur** heeft lukt dit makkelijker.

Martien wordt via zijn hulpverlener in contact gebracht met de medewerker **Participatie** van de gemeente. Hij kan aan de slag als postbezorger.

Tijdens een buurtdialogoog horen de burenen van Kees van het **meldpunt niet-acuut (GGD Vangnet)**. 112 kennen ze al. Bij de bijeenkomst leggen ze contact met een lid van het **social team** om hun zorgen en de ervaren overlast te bespreken. Ze voelen zich gehoord. De ouders van Kees vragen aan het social team of ze hulp kunnen krijgen.

Kees, 26 jaar, heeft vaak psychoses. Hij gedraagt zich dan agressief. Hij gaat de kliniek in en uit.

De **wijk GGD'er** ziet dat het niet goed gaat met Kees. Hij neemt contact op met zijn hulpverlener en gaat langs bij zijn ouders. Kees blijft contact met iedereen afhouden (zorgmijder).

Via de huisarts krijgt de moeder hulp van de **Praktijkondersteuner GGZ**

Als Kees uit de kliniek komt gaat hij naar een inloopsprek-uur bij het **FACTteam**. Hij ziet mensen.

Bij het **knooppunt Veiligheidshuizen Zuid-Limburg** weten ze bij wie Kees in zorg is. Bij meldingen die ze via de politie en professionals ontvangen nemen ze contact op met zijn zorgverlener.

DICHT BIJ HUIS — PERSONEN MET VERWARD GEDRAG

Zelfregie

Crisiskaart
Kwartiermaken
Inloopvoorziening + huiskamers

Buurtkracht

Herkenning en ondersteuning: MHFA
Ontmoeting: Huiskamers, vrijwilligersprojecten
Informele zorg: Maatjesprojecten, buurtbemiddeling

Aanwezigheid
Signaleringspunten
nuldienstzorg+ 1^e lijnszorg
Blauwe Zorg

NIET ACUUT
VOOR BEWONERS EN PROFESSIONALS
BIJ ZORGEN OVER VERWARD GEDRAG

regionaal meldpunt
GGD Vangnet

088 - 880 50 16

STRUCTUUR SLUITENDE AANPAK - PERSONEN MET VERWARD GEDRAG

